

[Logické souvislosti a setrvačnost]

5. X. 60

Logická souvislost – metoda na postižení (průřezu?), resp. trvalosti, setrvačnosti. Z toho hlediska pak se rozpadá kauzální souvislost na dvojí kontext: kontext téže setrvačnosti v postupujících časových úsecích (krátkých) a kontext různě centrovaných procesů, který postihujeme jako vztah akce – reakce. Pro první druh kontextu platí racionalita logických souvislostí, pro druhý nikoli. Přitom logická racionalita nemůže být považována prostě za odraz setrvačnosti, nýbrž spíše za interpolaci či interkombinaci, neboť logická struktura může nabývat tvarů, jejichž komplikace přesahuje daleko původní komplikaci situace setrvačného (setrvalého) stavu.